

Az előfizetés ára:

1883 januártól egész évre . 8 frt.
fél évre . . . 4 frt.
negyed évre . 2 frt.
Előfizetheti a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél.

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
1-szer 6 kr
2-szer 5 kr
3-szor 4 kr
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
Nyilttérben egy sor . . . 10 kr.

PÉCS

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca-

Ötven éve.

Egyszerű, de annál figyelemreméltóbb ünnepély folyt le e hó 10-én Pécsen. Ekkor tartotta a pécsi püspöki joglyceum ötven éves fennállásának örömnapiját.

Szivvel-lélekkel osztozunk a főiskola örömeiben.

Minden népnek legelső szükséglete az oktatás. Oktatás a legnagyobb jótétemény, mit egy állam, vagy község polgárainak adhat. Oktatás által válik nemzedékről nemzedékre örökössé a felvilágosodás, az nyitja meg egyszerre a közjólétnek minden forrásait, biztosítja egy nemzet jövőjét. A civilizáció előhaladása mindig a tudomány előhaladásával jár karöltve, a tudomány igazságai képezik az emberiség legnagyobb fegyverét, mert azok ostromolják leghatalmasabban nemünk legnagyobb ellenségeit: a tudalanságot, restséget és a nyomoruságot. Minden nép példája arról győz meg bennünket, hogy a közjólét mindentől olyan mértékben terjed, a mily mértékben terjednek a helyes és hasznos ismeretek.

A jog ismerete pedig egyike a leghasznosabbaknak.

Nincs olyan köz-, vagy magán ügy, melyhez a jognak köze ne volna, nincs senki, ki a jog hatalma alatt ne állana.

Jog parancsol minden polgárnak, a jog tekintélye oly szent, oly tiszteletre méltó, hogy még azok is, akik uralkodnak, dicsőségüknek tartják azt elismerni s annak engedelmeskedni.

Szigoru erkölcs, a közjó iránti feltétlen odaadás elegendő lehet arra, hogy valaki állandóan és rendületlenül szeresse és tisztelje az igazságot, arra azonban nem elegendő, hogy egyedül azok által felfedezők és gyakorlatba is vegyők azon eszközöket, melyek az igazság uralmának szerencsés megvalósításához vezetnek.

Ezt már csak tanulás és fáradságos munka árán szerzett ismeretek által érhetjük el.

Igaz, hogy a jog és igazság iránti érzéket a Teremtő minden ember szívébe beoltotta, de a jogot mégis tudományosan művelni szükséges, mert az emberi viszonyok és érdekek tömkelegében szemünk alig volnának képesek feltalálni a helyes ösvényt, ha csak nem vezéreltetnének a tudomány világossága által.

Hasztalan hozna az állam naponkint bölesebbnél bölesebb törvényeket, hasztalan alkotna kitünőbbnél kitünőbb közigazgatási és bírósági rendszert, a rend és nyugalom helyreállítására hasztalan vinné végbe a kormányt a legnagyobb erőfeszítéseket, ha nem volnának polgárok, kik e törvények

megértésére, s a különféle hivatalok viselésére alkalmasok, nemcsak jellemüknél, hanem képzettségükénél fogva is. Új gondolatok, tökéletesebb rendszerek, melyek a jogtudós által napfényre hozatnak, alig tulbeesülhetők értékükkel, de míg ezen gondolatok el nem terjednek, míg e rendszerek nem ismeretesek, semmi hatásuk nincs és így jót sem hozhatnak létre.

Ezek és sok más egyéb okoknál fogva, a jogi tanintézetek a közjó előmozdításának igen hatékony tényezői.

Egy halhatlan emlékü Főpap fejedelmi gondoskodásából s mostani Utódja nagylelkü bőkezűségéből Pécs városa bir egy ilyen intézetet. Ötven éve, mióta ez intézet fennáll.

Ötven év nem nagy idő egy ilyen intézet életében. Más, szerencsésebb országok hasonló intézetei már ötszáz évesnél is idősebbek. De nekünk az ötven év is ünnep, mert a tanintézet, mely ennyi idő óta fennáll, — a miénk.

Nálunk lobog a jogi tudományok oltára előtt meggyújtott eme tűz, mely már ötven éve küldi szét sugarait, hogy hirdesse azoknak, akiknek látó szemük van, hogy mi hivatunk akarunk maradni történeti multunkhoz, mi továbbra is tűzhelye akarunk lenni azon világosságnak, mely felé gyülekezhetnek mindazok, kik a jog- és ál-

A „Pécs” tárczája.

A titkos maecenás.

Beszély, írta: Orion.
(Folytatás.)

A tiszta, csinos konyhába lépve, a szobába vezető ajtón bekopogtatott. Egy alacsony fatörzi széken, a horgolt terítővel letakart asztal mellett, ott ült tüskés, őszbe csavarodott bajuszszal, kérges arczán kardvágta sebek forradásaival — két sapkában s a fehér huszár köpönyegben az öreg ob-sitos, a szabadságharcz csonka hőse! . . .

A fiatal ember levett kalappal, szótlanul állt egy pillanatra a küszöbön, az ősz harcos hervatag arczába tekintve, azután megindulását el nem titkolható érzélemmel eléje sietett.

„Édes Dani bátyám” mondá átölelvé az öreget „hát nem ismer többé?”

Az öreg kapitány szeme felvillant.
„Lehetséges-e? Te volnál Zoltán öcsém testestől, lelkestől! . . . No ládd, még is igazam volt nekem, midőn nem hittem hogy te elmerültél a nagy világ árjában; tudtam én, hogy az én vérem nem válhatik vízzé! . . . Azért is fiú . . . add ide jobbodat, hadd szorítsalak a kék dolmányra! De hát mond csak” folytató az öreg kapitány két csat-tanós csókot nyomva öcséje arczára „hogy

is jutott eszedbe engemet annyi év után felkeresni magányomban?”

„Miként jutott eszembe” viszonzá a megszólított némi zavarral „de hát nem Dani bátyám tudta, és akaratával hivatam ide?”

„Az én tudtommal, az én akaratommal?” mondá az öreg kapitány bámulva tekintve öcsésére „és tán még orvosi minőségben? hová gondolsz fiam?! Hisz igaz hogy most egy kissé meg vagyok viselve, s az is meglehet hogy már a végét járom; de mégis, hogy hihetnél te olyasmit hogy az öreg Bogozy Dani, aki pilulát, flastromot soha sem ismert, most, mikor a riadó az utolsó csatára hívja, akkor rimánkodjék kurúzsló kenőcsért!”

„Ugy hát nem tudom kitől ered ezen levél” szólott Zoltán, a kopott levélkét kihuzva zsebéből s átadva azt bátyjának.

Az öreg ur felbontva azt végig futá a sorokat, azután hangos nevetésre fakadt.

„Hiszen ezt Bajuska írta!” kiáltá jókedvűen „no nézze csak az ember minő ármanyt szöttek ezek az én hátam megett! Fogadni merek, hogy ebben az öreg a fő-részes, mert ő magától még sem tette volna! Látod öcsém milyen meleg fészekbe került itt a te öreg nagybátyád! Mily kedves lelkek; bizonynyal azon hitben irták e levelet hogy saját öcsém majd csak jobban gondoz mint más s hamarabb gyógyít meg”.

„De hát akkor mégis nagy bajának kell lenni kedves bátyám?”

„Katonai dolog az egész, tudod az a régi lábbaj. Tizennyolcz esztendő óta hordok magammal egy golyót; néha mikor eszébe jut, keményen megtánczoltat az igaz, de azután megint csak kiheverem. A mit a kartács elszagattott belőlem, azt vigye a kánya, de a mit meghagyott, azt emlékül viszem siromba! No de most már mindegy, akár tudtommal, akár tudtomnélkül hivatok ide, csakhogy itt vagy! A viszontlátás napja ünnepnap reám nézve, s ezt megüljük, még pedig nem itt, mert ez a kis présház nagyon is agglegényes s csak az ily öreg ob-sitos, ki a magányt megszokta, érzi magát jól benne, hanem lemegyünk a faluba. Most csak vedd kalapodat, ha nehezen is segítségdel majd csak lemegyek mankón. Ott van nekem egy kebel-barátom, ki egyéb-iránt már ugy ismer téged, mint jó magam, annál üljük meg ezt a napot!”

Zoltán az öreg kívánságára hóna alá segíté a mankót, vállán megigazgató a fehér köpönyeget, a ház ajtján megfordította a kulcsot, azután megindultak.

„Nem a rendes uton megyünk most, melyen te feljöttél, én mindig egy rövidebben járok, ez nem fáraszt ki annyira”

„De kedves bátyám, még meg sem mondtá, hogy kicsoda az a jó barátja, a kihez megyünk. Tudtommal e vidéken nem

lamtudományokban haladni akarnak. És gyülekeztek is. És azon számosak, kiket Pécs tett azzá, a mik, üdvözölhetik Pécsert a piaci érték szerint kifejezhetlen nagy jövért, melynek itt lettek részei. És jönnek utánunk újabb nemzedékek, kik ugyancsak itt Pécsert fognak üdvözölhetni egy erősebb, nagyobb, egységesebb, előhaladottabb s bizonyára boldogabb Magyarországot.

Ilyen intézetet bir Pécs városa. Nála jelentékenyebb városok ilyen után haszlatlan vágyakodnak.

Méltányolja-e eléggé, részesíti-e azt annyi figyelemben, mint az megérdemelné? Ez más kérdés, ne feszegetjük. Tartsuk fenn az öröm számára az ötven évi fennállás ünnepét.

Bizzunk a jövőben, minden jó ügynek ezen igaz Birájában. Megnyugtatóan int az munkásai felé:

„Ez a lyceum sok megpróbáltatást hozott már reánk. De a jövő nemzedék az én nemzedékem, mely hozzátok mened, hogy az oktatásnak felbecsülhetlen jótéteményét tőletek vegye, hogy nálatok készüljön elő a közelet nagy feladataira, hogy megtanuljon lenni jó polgár és jó magyar, e jövő nemzedék elismerendi majd mit tettek értétek, becsülni fogja porotokat, s kipótolja a hidegséget, mi ma körülvesz benneteket.

Ti nem a jelennek, ti Nekem dolgoztok. Mert mindenki, aki tanít, a jövővel köt szerződést. Én majd igazságot teszek.”

Felhívás Pécs szab. kir. város lelkes és műpártoló közönségéhez!

Midőn a tisztelettel alólirott szünügyi bizottság a jelen téli időnyre pályázatot hirdetett, a sok beérkezett pályázat közül Aradi Gerő szünigazgató urnak adott előnyt, mert mind tagjainak bemutatott névsora, mind a kilátásba helyezett repertoír, általában igazgatói jó hírve által a többi pályázókat fölülmulta s a szünügyi bizottság meg volt győzve arról, hogy nevezett szünigazgató ur társulatával Pécs város közönsége műgényeinek meg fog felelni és a

rendelkezésre álló erővel, a színészet emelését fogja eszközölni.

Ebbeli reményünkben nem csalódtunk, mert mind a szindarabok előadása, mind a színpad díszes kiállítására ellen kifogást alig lehetne emelni, mert előbbi években látottakat minden tekintetben fölülmúlja, — s bátran mondhatjuk, hogy: Pécs városának már régen nem volt oly előkelő színtársulata, mint Aradi Gerőé.

De sajnálattal kell tapasztalunk, hogy közönségünk e társulat működését nem pártolja oly mértékben, mint azt megérdemelné; ugyan azért kötelességünknek tartjuk azon kérelemmel járulni Pécs városa a művészetért mindig lelkesülő közönségéhez, hogy a színháznak tömeges látogatása által, az általunk főntebb előadottak valódiságáról meggyőződést szerezve — a társulatnak városunkban való maradását lehetővé tegye és pártfogása által módot nyújtson arra, hogy fokozatosan minél többet és jobbat produkálhasson, hogy magasabb irányban fejthesse ki működését, mint az előterjesztett betanult műsor után valóban várható.

A szünügyi bizottság megbízásából egynehány ur vállalkozott bérletgyűjtésre, reméljük, hogy e szíves fáradozásnak sikere lesz!

Ismételve fordulunk tehát Pécs város lelkes közönségéhez, hogy a színészetet és ez által hazai nyelvünket pártolja, annyival is inkább, mert ezáltal magának is valódi műlvezetést és kedves szórakozást fog szerezni.

Pécsen 1883. november 10.

Pécs sz. k. város szünügyi bizottsága.

A jubileum ünnepe.

A pécsi püspöki joglyceum szombaton ülte megnyitását 50 éves jubileumát.

Ez alkalommal a lyceum templomban dr. Fesztli Károly kanonok ünnepélyes hálaistenizeteletet tartott, melyen a jog-academiai polgárság, a tanártestülettel élén teljes számban megjelent.

A mise után jelenlevők felvonultak a díszterembe, hol dr. Szeredy József p. kamarás, igazgató tartott rövidi remeknek nevezhető beszédet, melyet rövid kivonatanban, amennyire emlékünkből maradt, itt adunk.

Szab. kir. Pécs városa nemcsak hazafisága, minden szép jó és nemes iránti tö-

rekvése, hanem a művelődés ápolása és k fölnövesen tanintézetei által is hazánkban minden időben kitűnt. Már Nagy Lajos királyunk ezen város falai között állította fel hazánk első egyetemét, melyet V Orbán pápa 1367 szeptember 1-én Viterbóban kelt bullájában megerősített s mindazon szabaddal-makkal ellátta, melyekkel Európa akkori egyetemei dícselkedhettek. A történelem mélyen hallgat ezen különben virágzó egyetemről egész a mohácsi csatáig és csak arról értesít, hogy a tanuló száma két és négy ezer között váltakozott. A mohácsi vész után, melyen a pécsi egyetemi ifjuságból tanárai vezetés alatt háromszáz tanuló on-totta véret a hazáért, az isteni Gondviselés a pécsi egyetemet még néhány évig fen-tartotta, s még egy-két évvel 1542 előtt, midőn a török Pécsert másodszer is elfog-lalta, az egyetemi ifjuság száma még min-dig kétezer volt, míg nem Illincius Pé-ter jogtudor, később prépost, ezter-gomi, majd olmuézi kanonok azt 1552—1558-ig igazgatta. Távozása után az egye-tem megszűnt, de mikor és mikép, arról nem birunk biztos tudással. Pécs ettől kezdve több, mint két századon keresztül nélkülözötte egy főiskola jótéteményeit, míg végre II. József császár a Mária Terézia által alapított, bübcsészeti és jogi tanfolya-mokat magában foglaló győri kir. akadé-miát Pécsre helyezvén át, 1785 november-ben Gr. Teleky József kamarás és főigaz-gató által megnyitatta, azonban 1802-ben az akadémia Győrbe ismét visszahelyeztet-t.

Végre 1828-ban a pécsi püspöki székbe az isteni Gondviselés egy térfiut emelt, aki jámbor és szent élete, lángoló hazafisága és Pécs városa iránt tanusított szeretete folytán minden pécsi polgárnak még ma is emlékében él. Négyesi báró Szepepy Ignác, mint pécsi püspök gondját egy főis-kola felállítására fordította. A böleleleti ös-tályokat kezdetben a jelenlegi papnövelde helyiségeiben helyezte el, onnan később az 1830-ban 100,000 frt költséggel épített, jelen-leg is fennálló könyvtár épületbe tette át, de szándékának inkább megfelelt a pá-losoknak elhagyott kolostora, melyet Ba-ranya várnagyától, mint akkori tulajdonos-tól 30 ezer forintot meg vévén, 100 ezer frt költséggel átalakította. A püspöki ly-ceum 1833-ban ezen épületbe tétetett át s egyuttal ezen évben a jogi tanfolyamok is megnyitattak.

Hogy Szepepy lyceumának, vagy mint törvénykönyvünk mondja akadémia-ja-

lakotl soha semmiféle rokonunk, vagy ismerősünk, s én máig sem tudom mi kötötte le tulajdonképen ez ismeretlen helyhez?”

„Hogy mi kötött le öcsém? azt elmondom neked, mielőtt a paplagba érniék a hová vezetlek, mert amaz említett barátom nem más, mint Gedeő Márton, az érkői lelkész. Anrak pedig, hogy itt telepedtem meg, bár soha sem voltam kedvelője a re-gényes történeteknek, mégis némi ilyen színe-zete van. Utolsó találkozásunk után egy peres ügy hozott engem e vidékre; a per tárgya ama kis szőlő volt, melyet bírok, s melyet egy adósom ruházott ream tartozása fejében. Hogy a dolgot elintézhessem, itt kellett maradnom néhány napig, ismerősök hiányában a fogadóba szálltam, egy vándor festésszel együtt, kit utközben beteg gyer-mekével kocsimra vettem.

Az időben e tájon ragályos járvány pusztított, mely az első éjjen magával ra-gadta utitársam, a szegény festő gyermekét is. A szerencsétlen ember kétségbeesése nem ismert határt! Keservesen panaszkált előttem, hogy sorsa egész életében a hontalanság, s nyom-roszakadatan láncolata volt; alig egy éve veszté el bujdosása hű osztályosát, sze-retett feleségét, s most e kedves gyermeket is elragadta tőle a halál, ki kétségbeesésében egyedüli vigaszt volt. S e nyomorult ember még annyival sem birt, min gyermekének koporsót s szemfedőt szerezhetett volna,

házzól házza járva gyűjté össze a könyör-adomány fillereit, hogy elvesztett kedvesét eltemethesse. Zord elkeseredettségében szen-vedélyes szavakban fakadt ki a gondviselés ellen, átkozva végzetét, mely számára csak gyötrelmeket termett, lázongva ment a pap-hoz s megvuna a könyörgő hangot, nyersen követelte tőle gyermeke eltemetését. A val-lás embere vigasztaló szavakkal igyekvők megnyugtanni a sújtott apát, s midőn ez kérélésére gunyakkacajjal felelt, csöndesen nyitá meg a mellékszoba ajtaját, hol neki is egyetlen, szépreményű fia, némán és hide-gen feküdt a terítőn; azután felöltve pa-lástját s tetmetni jött a festész gyermekét. Reám, ki ez eseményeknek tanuja valék, annyira hatott a pap nemesen viselt fájdalma, hogy fiának temetése után oda mentem hozzá, s ezt a megmaradt jobbot meg a kék dolmány alatt dobogó szívet felajánlva neki, barátságát kértem

Igy kötöttük mi meg ismeretségünket, s a hogy én a birtokba vett szőlőben, ugy a sorsával kibékült művész is itt maradt e helységben, gyermeke sirja hazát adott neki s ide köté.”

A kapitány elbeszélése alatt leérték a hegyről, s az előttük terülő vidék láttára Zoltán egyszerre csak meglepetten állott meg.

A vidék ismerős és mégis ismeretlen volt előtte. Gondolkozott, hol és mikor lát-hatta már ezt.

Az országot jobbján, a déli nap által megvilágítva, kopár szikla tetőn düledező várrom, a hegy oldalban temető, lábánál a falu, míg balra az eleven zöld szőlőhe-gyek!

„Ugyebár meglepő panoráma!” szölt a kapitány a mohón körülnézdelőre tekintve — „látom már, hogy a régi természetbarát még él benned, itt áll előttünk az elmúlt idők düledező emléke — ezek Geleő vár romjai!”

„Lelkemre mondom!” szölt lelkesülve Zoltán — „hisz az én új festményem, mely-nem mesterétl hijába keresem, e fölséges tá-jat ábrázolja” —

„Mit mondasz?” — szölt a kapitány hirtelen megállva — „azt a képet te vetted volna meg? No ezt nem is álmodtam vol-na” — tevé hozzá kitörő örömmel — „hát te vagy a képvásárló maceenás? no meg-állj! Erjünk csak egyszer oda!”

„Most már kezdem a dolog összefü-gését érteni” — mondá mosolygva Zoltán — „s talán nem esáldodom, ha a sikertelenül ke-resett mestert most amaz itt élő művészb-n sejttem, kinek történetével az inémt ismerte-tté meg. Tudja Dani bátyám a művésze-tért még most is ugy rajongok, mint egykor, s e rég keresett művész váratlan feltalálá-sánál nagyobb öröm alig érhetett” —

Beszélgetésük alatt ópen a hegyoldali temetőhöz értek.

nak a nyilvánosságot biztosítsa s a jövő eshetőségei ellen megvédi, 1835 aug. 8-ról szóló alapítási oklevelét megerősítés végett a Királynak felterjesztette, ki azt aug. 27-ről kelt diplomájában jóvá hagyta. Gondoskodott Szepessy arról, hogy lyceuma, mint nyilvános tanintézet az 1836-iki országgyűlésen törvényeink közé is beczikkelyeztessék. Ötven éve tehát annak, hogy jogi tanintézetünk fennáll.

A mai összefoglaló czélja, hogy lerójuk hálánkat azon nagy szellem iránt, ki annyi áldozattal a hazának és közvetlenül Pécs városának és vidékének e fensőbb tanintézetet adta, mely úgy egyházi, mint világi pályán annyi jeles férfit adott a hazának.

Egy ily halhatatlan férfi emléke és egy ily nemes czélú intézet 50 éves fennállásának évfordulója megérdemelné, hogy nagyobb ünnepélyességgel ülessék meg, megérdemelné hogy nemes Pécs városa, melynek ezen intézet mindig büszkesége volt, országra szóló módon rója le ezen alkalommal háláját a még hamvaiban is áldott, halhatatlan emlékü püspök iránt, ki nemesak ezen intézetet adta a városnak, hanem azt más módon is maga iránt örök hálára kötelezte le. Azonban a jelen körülmények erre alkalmasak nem lévén, a tanári testület elégnék találta az intézet fennállásának 50 éves fordulóját saját körén belül, a legegyszerűbb módon ülni meg. Hogy azonban ezen szerény ünnepélynek mégis némi emléke maradjon, a tanári testület pályadíjakat tűzött ki, hogy ezáltal hallgatói között az önmunkálkodás nemes versenyt mozdítsa elő. Ennek alapján adatnak be azon pályaművek, melyek a tanári testület által megbíráltatván, az eredmény jelen alkalommal közzé tétetik s a díjak a pályanyertesek közt ki osztatnak. Felkéri tehát a kar jegyzőjét a beérkezett pályaművekről az előterjesztés megtételére.

Dr. Képesány Károly jegyzőnk, aki jegyző erre a következő előterjesztést teszi.

Beérkezett négy pályamű, melyek közül díjazásra kettő ajánlatnak, első sorban „A lutri”, jellegéje „Excelsior!”, azután „Az erdő és közgazdasági jelentősége”, jellegéje: „In magnis et voluisse sat est.”. A másik két pályamű: „A socialismus kérdése” és „A birtok és tulajdon” jutalmazásra nem érdemesítettnek s jeligés levelkü elégetendők.

Felbontatván a nyertes művek jeligés levelküi, kitünt, hogy „A lutri” című pályaművet Jovanovich Pál és „Az erdő”

„Nem üsém!” — mondá az öreg kapitány egy csillogó könnyel szemében — „sokat zaklatott művész itt nyugszik korán előre ment gyermeke mellett, a ki a képet festette, az tanítványa volt.”

E megjegyzésre önkénytelenül elhallgattak mindketten, s a faluba érve a rövid utat a paplakig szóltanul tették meg. A kapu előtt az öreg kapitány arca ismét felvidult.

„No üsésé!” — mondá — „te most tarts előre, én mint öreg esont utánad baktatok!”

Mindketten az udvarba léptek. Különös varázsa van az ilyen csöndes papi udvarnak. Az ember itt sem lát egyebet a keresek kútnál, ide oda futkározó baromfiseregnek, a duczon pelyhezkedő galambfiaknál s az ölből kitéhőleg fejestebeneknél. És mégis! Így kódácsolnak-e a szomszéd udvar tyukjai, ilyen árnyat vet-e másutt az alatta álló padkára a lombos eperfa? Hát meg a kert! Itt még a vérbéli salátá is keményebben borul, a hagyma nem szárba, de fejbe növekszik! És a sárka thea rózsá? Virít-e, illatozik-e ez másutt úgy, mint itt?

Az öreg kapitány a mankón előre döcögve, a tornácra nyíló szoba ajtót megnyitá üsése előtt.

(Folyt. köv.)

czimüt Mihályffy Ernő írta. Szerzőknek a 10—10 cs. arany pályadíj a jelenvoltak éljenzései között kiadottak.

Ezután Dr. Szerey József prodirector üdvözlő a pályadínyertes hallgatókat, s emelkedett szavakban buzdítja mindnyájukat, hogy önmunkásság által törekedjenek fejleszteni szellemi erőiket. Hogy a nemes verseny annál inkább előidéztessek, Püspök Ur Ó Exciája 30 drb. aranyat bocsátott rendelkezésére, melyek újabb pályamunkák díjazására fognak fordítatni.

Beszédét azzal végezi, hogy miután az intézet enzenlerója háláját annak alapítója iránt, nem szabad megfélekedezni a nagy püspök utódja s az intézet kegnyura, Dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök Ó Exciájáról sem, a ki veleszületett jószágával örökdió Szepessy öröksége felett, aki az intézet iránti jó indulata és kegyességének eddig is már számtalan jelét adta, s a ki a hiányzó, de az intézet fentartására elkerülhetlenül szükséges kiadásokat sajátjából fedezi. Midőn e kegyességért és nagylelkűségért ezen alkalommal is hálátelt szívvel köszönetet mondana, a Kegynak Istentől hosszú életet kíván.

Ö z i kirándulás.

Budapest nov. 11. 1883.

Sűrű reggeli köd lebeg az utczákon; a kelő nap sugarai alig-alig tudnak rajta keresztül vergődni. Az ablak-hőmérő 5°C-t mutat.

Kinek jutna eszébe most a Svábhegyre, a Zugligetbe vagy a Lipótmezőre rándulni! A „zöldbe” való kirándulás, meg az obligát rántott virsli évadja rég elmúlt és a zöldbeli vendéglők bereteszelt ablaktáblákkal, belatokat ajtókkal pihennek immár; a fogaskerekű vasut pályaházának nagy kapuja elé is legördült a hatalmas vas-függöny és a lovasut csengős lovai is csak akkor fordulnak meg a zugligeti uton, mikor egy-egy „nyári kocsi” „telelésre” vontatnak a zugligeti kocsiszinbe.

Mindamellett akad még is „jó bolond”, a ki most is „kirándul” a mezőre, a hegyekre, az erdőbe. Sajnálkozva kérdezik tőle, hogy ugyan mit lát, mit talál most odakünn? — a madarak elvándoroltak, a fák hullatják lombjaikat, virágok nincsenek, sőt a szüretnek is vége!

Igazuk van. A dalos madarak elmentek, a virágok elhervadtak, a liget „diszei hullanak s sarlott bokrai közt sárka level zörög.” De hát nem érdemli-e meg a természet, hogy halálos ágyán meglátogassuk?

Az arany-fürtöktől megfosztott tőkék sárguló, barnuló levelökkel olyan bánatosan, olyan némán állanak a megsziürkült karók mellett, mintha éreznék életök végének a közeledtét. A megsejken búján felzöldülő tyukhur talán reményt akar neki nyújtani a tavaszi feltámadásra. — A szőlőtől álomba merül és álmodik arany-fürtjeiről, melyeket az önös ember szedett le róla és most pin-czéjében vidám arccal lesi nedvének forrását, az „isten” ital keletkezését.

A szőlőtök tetején fehér selyemszálak, a mulandóság fátyol-foszlányai lengenek a szellő fuvaltatában, minduntalan rátapadva az ember arczára, kalapjára, ruhájára. Miféle szálak is azok? — Olyan prózai nevet adtak neki a közéletben: „ökörnyálnak” hívják. Pedig azok mind kisebb-nagyobb léghajók, melyeken pókok utaznak északról dél felé, melegebb tájakra. Még hozzátehetjük, hogy a karókon lengő foszlányok legnagyobb részt hajtórést jeleznek; megfenekeltek a karón utközben. Szerencse, hogy a kis léghajónak semmi baja sem esett; még a tovább utazásban sines gátolva: a zátonyra került hajó helyett épít magának újat. Felül a karó tetejére, szemben a szél irányával; azután testének hátulso végén, a hasa alatt levő szövő-szemölcséből háló fonalat eresztve, odanyomja, a háló fonat vé-

gét odatapasztja a karóhoz. Most potrohát felemelve, a háló fonalat tovább fejtí és a a dolgát úgy intézi, hogy a szél a fonalat hátrafelé fújja és hosszúra nyújtja. Mikor elég hosszú fonala van, a fonal másik végét is leragasztja a karóra. Így fejtí a második, a harmadik és a többi fonalat, míg elegendő nem lesz az ő sulyának viselésére. A szél a fonalakat összekuszálja és a léghajók készen van; csak köteleiket, pányvát kell megoldani, hogy felszálljon a levegőbe. A kis léghajós előveszi metsző eszközét, a két állkapcsát és a karó mellett elrágja a fonalakat. Az utolsó pányva feloldásával belekapaszkodik a már lebegő léghajóba és repül a szél szárnyán, akár csak a híres Silberer az ő Vindobonáján.

A reggeli köd sűrű fátyolát ime szét-tépték a napsugarak ezernyi újat, és a természet művészházának „ősi kiállítását” egész szépségében nyílik meg szemünk előtt. A budai hegyek tájképe fölött átlátszó levegő, tiszta égboltozat terül el, a melyet csak Ligeti esetje tud utánozni. Szinte nehéz megmondani, mi szebb: az erdő tavaszi, virágos ruhája, vagy őszi szinompája! A tölgyek félig zöld, félig sárka, majd barnuló lombjai között piroslik egy-egy berkenye, (Sorbus aria) egy-egy vad kórtefa koronája, valami leírhatatlan harmóniában; alantabb a bokrok régiójában az ostorfa (Viburnum Lanthana) ernyőbe csoportosult fekete boggyói, a kecskerágó (Evonymus europaeus) piros „papsapkái” diszlenek; mellettök „kükényszemek” mosolyognak; ezek mellett meg a sóska bokor (Berberis vulgaris) „savanyu szőlője” kaczerkodik a sárguló levelek közüli. Égész kis idill! — Ott van a csipkebokor, dúsan megrakva piros „hecsepecsével”, ott a galagonya korall gyönyögyeivel; az utak mentén az iszalag (Clematis vitalba), a hegyoldalon a parókafa (Rhus cotinus) hó fehér, pelyhes termésökkel. — A száraz kórókon, a letört fűszálakon az érett mag tokban, bugában, ernyőben vagy fészekben várja, míg a szél kirázza és az anya-földbe juttatja, hol a velök együtt le-hullott lombok takarója alatt átaludva a telet, kikeletkor új növénynek fejlődik és részt vesz majd ama zöld szőnyeg megalkotásában, melynek a hosszú tél után az ember meg az állat olyan igazán örül. És a száraz kórók közt — ki hinné — van még virág is. Itt egy pár hófehér Anthemis, amott egy bokor piros-meg sárka virágú Centaurea, néhány lilaszínű Aster és sok más mindenféle virág.

Még az állatélet sem szünetel. A bogács és bojtjaron kóróján tarka tengeliczek, csicseregő kenderikék serege lakomázik, gondosan szedegetvén ki hegyes csőrükkel e dudvák magvait, hogy tavaszkor annnyival is kevesebb gyom nőjön az ember földjein. Meg is jutalmazza őket a hálados ember: lépvesszővel rakja meg a kórókat és fogságba veti, vagy nyakukat tekerve, eladja őket „apró madarak”-nak a vendéglő konyhájára.

A virágoknak is kijut a látogató vendég. A Centaurea scabiosa tömött virág-fészékben ott zümmög, ott szőszmötél egy fekete-sárka hátú nagy dongó méh; bizonyosan a jövő évi új állam megalkotására hivatott anya, mely az utolsó szép napon is igyekszik még anyagot gyűjteni a hosszú téli álomra. A bokor mögül előkerül néhány tüzvörös és fehér foltal ékített fekete ruhában egy Atalanta-lepke is és bizonytalanul repked a gyér-virágú hegyoldal fölött.

A távolból egy tücsök éles szava hallik. — Nem danolta ki magát egész nyáron, hát kijött lakása sötét méhéből, hogy legalább kicsit daloljon az őszi napsugárban, vagy talán, hogy éles szavával zavarja egy gyenge-hangu rokonának, a nyerges szökcsének (Ephippigera vitium) őszi danáját. A nyerges szökcsé olyan „vad-lovacska”, melynek nyereg is van a hátán. Ennek most van a farsangja; a napsütött domboldalokon az utak mentén, közel s távolban mindenütt hallani czerregő dalát. — Xenarchos

regi görög költő boldognak nevezte a cikádaférjet, mert „a felesége néma.” A nyerges szöcskéről ezt már nem mondhatná a jó görög, ennek a felesége is czirpel! És én még mást is mondhatok erről az asszonyi állatról. Egy tölgy megszáradt barkáján kiterjesztett szárnyakkal, göcsösen odakapaszkodva egy kimult legyet találtam, melynek megduzzadt potroha világosan mutatta, hogy annak a mikroszkopai gombának (Empusa Muscae) lett áldozata, mely őszkor nagy mértékben pusztítja a házi legyeket lakásunkban is. A tanulságos legyet barkástól együtt betettem egy szűk üvegesöbe. Később egy nőtény nyerges szöcskét is fogtam és nem levén más edényem, bedugtam az üvegesöbe a légyhez. Nem is gondoltam, hogy a szűk helyen, hol mozdulni alig tudott, a legyemet megrongálja. Nem is rongálta meg, hanem — gombástól megette. No malacz, ettől elvisz az ördög! — gondoltam, mikor corpus delicti gyanánt a légy csonka szárnyait megláttam. Semmi baja sem történt; másnap már hangyatojást evett és vigan czirpelt az ablakban. Talán még most is élne, ha gombostűre nem szurtam volna a gyűjtemény számára.

Erdőben vagyunk. Megállunk. A sűrűből a fekete rigó „sak sak” szava hallik; a koronának, ágról ágra, fáról fára szállva, csiesergő czinkecsoport közeledik felénk folyton szedegetve, kutatgatva az elejét lepketojásokat, meg a selyem szálakba burkolt hernyó fészkeket; a távolból a barkály éles szavával jelenti, hogy ő is munkálkodik a természet háztartásában, az egyensúly fenntartásában és — az ember érdekében. — Pereg a levél, hull a makk a tölgyekről; piros orcájú meg borzas fejű gubacsok hevernek a földön. A mult évi hajtásokon tömött csoporthan potrohokra hízott nagy levéltetvek ülnek tetlenül; legfeljebb a tölgy nedvét szívják belémártott szipókájokkal. Ott ólálkodnak körülöt a nyalánk ha-gyák is. Minden levél hónaljában ott ül egy-egy nagy erdei hangya; onnan simogatja csápjaival a levéltetűt és onnan lesi a czukros csepp, a levéltetű ürülékének a kiürítését, mint a gém a tó partján a zsákmány megérkezést. — Egy makk üres csőcséjét egy katicza bogár foglalta el; bizonyosan még tegnap este, hogy az legyen a hüvös éjen át az ő kis nyoszolója. Milyen harmatos még most is az istenadta! Mintha csak megfürdött volna a harmatban! Nem is mozdulhat ki az ágyából, míg a napsugarak eddigesen fel nem szárítják a harmatot. Akkor majd ő is elnéz a szomszédba, a levéltetvekhez — reggelizni; de nem czukros nedvet ám, hanem — néhány pohos, ingyenélő levéltetűt. — Ki himne a kis katiczáról, hogy ő még gyilkolni is képes! Pedig úgy van. Nem hiába viseli ő köpönyegén a hóhérok színét! Sorra szedi és egymásután végzi ő ki a levéltetveket, ezek levén az ő asztalának legizletesebb falatai.

Delet harangoznak; magunk is éhesek vagyunk; indulunk haza felé. Utunk diszes nyári lak — talán épen a dr. Bogyó Zoltáné — mellett vezet el. Ablaka, ajtaja betéve; már ez is lakatlan. Parkjában a homokos túl felett a keresztos pók nagy kerek hálójának szakadozott foszlányai függenek szunyogok, legyek száraz maradványaival. Nem rég hatalmas pók leselkedett a háló közepén prédára. Most már ez is elköltözött a „zöldből” a kőfal párkánya alá. Ott gubbaszkodik félig dermedten a szögletben, lábaival egy sárgás selyemből szőtt, mogyorónyi golyóra támaszkodva. Abban a selyemszövetben az ő jövő nemzedékének csirái, a tojásai vannak jól begöngyölve, hogy a téli hideg ne árthasson nekik. Maga a jó anya őrzi őket, virraszt felettük, míg csak öntudata megvan, míg a hideg meg nem dermeszti; ott várja ő végperceit, ott hal meg mellettük.

Az országot szélén a kavics-halmazon üldögél egy búbos pipiske. — Szegény kis madár te! egyszerű, poros ruhában észre se vennék a kórakáson, ha siralmas ősi

daloddal nem figyelmeztetnél a természet elszenderedésére, álombamerülésére.

Paszlavszky József.

Színház és művészet.

Szombaton színe hozatott Shakespeare tragoediája a „Lear király.” Nagy és merész munka, mire társulatunk vállalkozott, mert a mily élvezetekes s egyaránt tanulságosak a világ legnagyobb színirő művei, mit olvasmányok, ép oly élvezetlenek s untatók lesznek, ha előadásuk a külső forma nehezégei s az alakító erő elégtelenségénél fogva torzképpé silányulnak. A világ első tragoedistái minden tehetségök s erejük felhasználása mellett mérkőznek meg e szerepekkel, nem csodálódandó azért, ha még a kelleténél is kissé nagyobb előtéttel mentünk ez előadásra. A czímszereppel Tóth Antal birkózott meg s örömmel constátáljuk, hogy nehéz feladatát elég tisztességes eredménnyel oldotta meg, sőt egyes jelenetekben annyira uralta a helyzetet, hogy a közönséget lelkes tetésnyilvánításra ragadta. De ez minden is, mit ez előadásról mondhatunk, miután a többi szereplő még a középserűsége sem tudott tülemelkedni, kifejezéstelen, siránkozó hangon szavaltak s hideg részvétlenséggel álltak s mozogtak a színpadon. Az előadást — számba véve az akadémiai polgárok estélyét — elég nagy számu közönség nézte.

Lukácsy gyönyörű népszínműve „A vereshaju”, mely vasárnap előadásra került, a förtelmes rossz időnek dacára, nagyszámu közönséget vonzott a színházba. Az előadás egészen s részleteiben ismét egyike volt azoknak, a melyekért társulatunk „az első” közé való sorolását nálunk kiérdemelte s a mi miatt közönségünk tömeges pártolását előbb-utóbb is ki fogja érdemelni. Arányi mint Veréb Jankó ismét oly eredeti alakot személyesített, minél tipikusabbat bizonyára maga a szerző sem képzelt magának.

A budapesti népszínház bérletügyében a népszínházi bizottság végre határozott, azaz felhivatik a végrehajtó-bizottság, hogy egy a jelenlegi bérlővel, mint a már jelentkezett Blaha Lujza művésznővel, nemkülönben a még december 1-ig jelentkező vállalkozókkal lépjen érintkezésbe s a bérlet-feltelei iránt értekezze, őket ajánlataiknak a bizottság elnökénél leendő beadására hívja föl. Mint hírlik a Feleki-pár is reflektál a népszínházi bérletre.

Turolla Emma, énekművésznő, ki oly gyorsan európai hírnévre emelkedett s a nemzeti színházban már most másodikban vendégszerepel, a napokban írta alá a szerződést, melylyel a nemzeti színház, illetve a jövő évben megnyitandó új operaház tagjává lesz. Esetleg három éven át, évenként 8 hónapig fog fellépni, havi 4000 ft felvételi díj mellett. Ha az új opera személyzetének szerződötésénél ez lesz a fokmérő, akkor Budapest regio tekintetében aligha nem az első helyet fogja elfoglalni.

Berczik Árpádnak új vigjátékát „Nézd meg az anyját” a nemzeti színházban folyton sikerrel adják s így van rá kilátás, hogy a darab legközelebb a vidéki színpadokra is kerül.

H i r e k .

Rendjel viselési engedély. Ő császári és Apostoli királyi Felsége, f. évi október hó 16-án kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy Engel Sándor pécsi fakereskedő a IV-ed osztályu persa Nap-és Oroszlán rendet elfogadhassa és viselhesse.

Felolvasás. A jogacademiai olvasókönyvben vasárnap délután Jobst Béla 3 ad éves joghallgató „Turgot francia miniszter mint

nemzetgazda” czim alatt felolvasást tartott, melyen az academia polgársága szép számmal volt jelen.

A pécsi jótékony nőegylet nevében Cseh Kövér Anna elnökő a következő felhívást bocsátotta ki: A pécsi jótékony nőegylet üdvös feladatahoz tartozik, hogy a segélyre szorult szegényeket s ügyefogyottakat anyagi segélyben részesítse s ádáz sorsukat alamszna nyújtással enyhítse. Ezen üdvös és emberies feladatának azonban az egylet a nagy számban segélyre szorult szegényekkel szemben és csekély anyagi viszonyainál fogva oly mérvben, minőben az igénybe vételik, teljesen meg nem felelt, miért is az áldozatkész adakozók nemes lelkiségéhez vagyunk utalva. Bátor vagyok ennél fogva a n. é. közönséget egyletünk nevében teljes tisztelettel megkérni, miszerint ismert áldozatkészégétől indítva, bár mely csekély élelmi-tüzelőanyag-avagy ruhámenüből álló könyvedományt a szegények között karácsonyi ajándékként leendő kiosztás végett nyújtani s azt Magyarli Róza egyleti alelnökőhöz (Káptalan-utca 3. szám alatt) juttatni kegyeskedjék. Pécsét 1883. november hóban.

Pécs város jövő évi költségelőirányzata a pénzügyi és gazdasági bizottságok javaslata nyomán elkészülvén, annak főbb tételei a következők: Az összes kiadás 277,102 ft 89 kr., a bevétel 217,761 ft 84 kr., a pótdó által fedezendő hiány 59,341 ft 5 kr. van előirányozva; — az állami adó főösszege 221,295 ft 25 kr. tesz, miből levonva a pótdómentes alapok adóit 9694 ft 47 kr. kitesz a pótdó kivételisi alap 211,600 ft 78 kr. — Összehasonlítva ezen tetteket a folyó évi előirányzattal, mely szerint az összes kiadás 286,681 ft 9 kr., a bevétel 217,775 ft 35 kr., a pótdó által fedezendő hiány 68,935 ft 78 kr., a pótdó kivételisi alap 247,000 ft-ot tett ki, azt látjuk, hogy a szükséges tetele a folyó évinél 9578 ft 20 krral kevesebb, a bevétel körülbelül ugyanaz maradt s így a hiány is ugyanannyival kevesebb lett, ekként volt azután tehető, hogy bár a pótdó kivételisi alap a folyó évinél 35,400 ft-tal kevesebbre apadt, a pótdó a jövő évre is 28% -kal lón javaslathoz hozható. Azután indítványozza az előirányzat, hogy a város részére egy diszkoció szerzetsékek be, továbbá, hogy a városi uszoda kiépíttessék s végre, hogy a pénzügyi bizottság, melynek mandatum a már ez évben lejárt, újból megválasztassék. Mindezekre, valamint az előirányzatra annak idején visszatérünk.

A királyi tábla decentralistája tárgyalása, a budapesti ügyvédi kamra albizottsága által elkészített javaslat 9 kir. táblát vél felállítandónak, következő székhelyekkel u. m. Bpsten, Pécsen, Sopronban, Pozsonyban, Kassán, Debreczenben, Szegeden, Temesváron és Kolozsváron.

Műkedvelői előadás és táncvizigalom. A pécsi kath. legény-egylet vasárnap este, fennállásának 20 éves ünnepe, a „Hattyú” teremben táncvizigalommal egybekötött műkedvelői előadást rendezett. Az estélyen oly nagy közönség volt jelen, hogy a nagy terem teljesen tömve volt s a vendégek között ott láttuk Aidingert Jánosné urnót, polgármesterünk nejét Riza leányával is. Az előadás válogatott műsorral este 8 óra körül vette kezdetét s igen hálás közönség előtt folyt, amennyiben minden darab élénk tetszésre talált s sűrű tapsokban részesült. Az igaz, hogy a közreműködők ki tettek magukért. Egyszerű iparosoktól nem várt sikerrel adtak elő minden számot. A dalárda ifj. Sima csek Alajos ügyes vezetése alatt Zsaskovszky F. „Zengje keblünk” indulóját, „Dalra barátim” dalt és a „Hymnus-t” adta elő meglepő szabotossággal. Színe került egy kis vigjáték is: „A légyott”, melyben Krébesz Katalin, Schwartz nővérek, Wass István, Notter József és Fetter Géza működték színieszes routinnal, volt szavallat is, és pedig „Az inas élet” szavallta Schmiéd Károly, és a „Vándor

legény" Petőfi költeménye, melyet osztatlan tetszés között Steidl Alajos adott elő. Az est humoros részét tagadhatatlanul a „Müller und Schultze" duett (Ganter Ferencz, Schwartz Károly) és a „Drillinge" terzett Genetól képezte. Ez utóbbi nagy derültséggel fogadtattat s az előadók Ganter Ferencz, Schwarcz Károly és Tészás Pál viharos tapokban részesültek. Az előadás után Wass István, az egylet szónoka szépen átgondolt beszédben mondott köszönetet a püspök ő exciájának, az egylet érdekeit előmozdítóknak, továbbá a vendégszorongnak s ezután táncz következett, melyen Vörös Gyula húzta a talp alá valót s mely hajnali négy óráig tartott.

Tánczestély. A pécsi jogacademia polgársága az intézet megnyitására 50 éves jubileuma alkalmával díszes tánczvizalmat rendezett a „Hattyu" termekben. Az estély, melyen a katonai és Vörös Gyula cigányzenekara működött, igen látogatott volt, számos notabilitás között ott láttuk az academia tanári karát az igazgatóval élükön. A közönség — városunk hölgyeinek színvirága, kiket névszerint felsorolni lapunk szűk tere nem engedi — kiválóan kivirradt, igen jól mulatott s a négyeseket átlag 50 pár tánczolta. Az estély, mint értesülünk, az academiái egyletek javára esinos tisztajövedelmel eredményezett.

A pécsi kath. legényegylet iparkiallítását vasárnap délelőtt zárta be Walter Alajos kanonok helyett, ki a családban bekövetkezett halálozás folytán elutazott, Károly Ignác egyesületi elnök, budakülvárosi plebánus. Az elnök emelkedett hangulatos beszédben utalt a szép eredményt elért kiállításra s az egyletet biztosította, hogy ez uton haladva — az eddigi sanyaru idők után — jobb napok következzenek be. Megemlékezett az egylet egyes védnökéről, dr. Dulánszky Nándor megyés püspök ő exciájáról, áldotta annak fenkölt szívet, hogy az egylet rossz anyagi helyzetén oly gyökeresen segített, őszinte köszönettel emlékezett még Mendlik Agost apátplebánosról, ki mint az egyesület volt elnöke minden utat-módot megkísérelt arra, hogy ez egyletnek a polgárságot is megnyerje, ami sikerült is fáradhatlan buzgalmának. Erre a jury által az egyes kiállítóknak odaitélt díjakat osztotta ki. Ezzel az ünnepély véget ért s mi őszinte szívből kívánjuk, vajha minél többször győződhetnénk meg ez egylet életrevalóságáról: a kiállítások nagyban ősztönik a buzgalmat, a versenyt s így lesz Isten áldása a tisztos iparon.

Dinom-dánom! Szederkényi levelezőnk írja: Itt a bucsu saison. A falusi ember kész külső dolgaival, s így könnyen hódol az áldott semmit tevésnek, mely egész télen át szorgos foglalkozása és melyet meg kezd bucsujával, — e nagy ünneppel. Távoli rokonának küld egy korrespondenz kártyát, a közelelieknek megüzeni: hogy hát bucsura aztán itt legyenek ám! mert hát az új bor le fort, gabna a magtárban vagy a malomban, hízó disznó az olban, lud a tömőben stb. stb. jöhet a sok vendég, enni kap mindég! Trombita szó harsog a koresma ajtajában, a fiatalok tudja már, hogy az mire való, s azért felrántja új kazabajkját, le simítja haját és siet a harsogó instrumentum irányában, hol már magát a muzsikust is rózsás kedvben, baljában réztrombitával, jobbában szép leánnyal vagy menyecskevel tánczban találja. De hát ki tehet arról, mikor ilyen itt az élet falu helyen? Bizony ilyen alkalommal nem ritkaság azon esemény, — mint például Szederkényben a hogy meg is történt, — hogy a távoli vendég megérkezett épen egészségesen a bucsu kezdetén, (szombaton este) és jövő héten szedtan reggel, mikor a bucsu már véget ért, meggörnyedve az új bor hatásától, kocsira szállni kessült, azt vedő észre, hogy neki segítség kell a felszálláshoz, s midőn a kocsis egyik oldalán nagynehezen feltevék őt, annak másik felén meg szép könnyedén a földre pottyant. Node

sebjaj! azért a nyomjaitak mégsem riadtak vissza a bucsu ekénti megtartásától; hasonlólag ők is megkezdték egy héttel később mint a szederkényiek, mely szintén négy nap és négy éjjel tartott, ugy, hogy már a nyomjai instrumentum hősöknek majd a szemük ki vándorolt medréről az örökös fu-jástól. De nem is gyerek játék ám az. Pedig a nyomjai vendégfőls folyton jól tartotta őket — szép szóval és leleményes élceivel, mert különben honnan lett volna neki háromszáz forint bevétele? Alig józanodik ki az ember Nyomján, már ismét itt a kéméndi bucsu, ez szintén 3—4 napig tart. Reá egy hétre Olasziban, utána Szent-Erzsébeten, Berkesden, és így tovább. Mikor már mindenütt lejárt, akkor újra kezdődik előlről. Ilyen a falusi élet, melybe nem ritkán a jó városiak is bele vegyülnek, mint azt legutóbban láttuk is midőn a pécsiek egész serege megjelent Nyomján, honnan bizony a jó mulatás emléket vihették magukkal másnap reggel. De mikor az a Siklósi banda oly jól húzta láb alá azt a mézes-mázos és mégis meg etetlen csárdást. Az azt élvezők nem is mulasztották el távozásuk alkalmával megjegyezni, hogy: a viszontlátásra!

Hármasok E napokban egy siklósi kömüves neje két leányt és egy fiut — összesen hármat — szült. A gyermekek egyelőre egészségesek. Isten áldásának elég egy szegény iparosnak, ha hozzá veszzük, hogy háboruban elveszté egyik kezét és így alig tarthatja fenn magát mint kömüves.

Útonállás. Mint a „M. és V." írja Reberics István tanító f. hó 2-án délután 5 óra körül atyja szőlőjéből haza indulván, utközben néhány egyn által — a nélkül, hogy erre a legesekélyebb okot is szolgáltatva volna — megtámadott és az utról fölszedett kövekkel annyira elveretett, hogy a föbe kapott első ütésre azonnal eszméletét veszve, földre rogyott, jobb keze és lába teljesen összezsuzott és ha föl is lábadoz s szenvedett sérüléseiből, valószínű, hogy ezek nyomait élethossziglan fogja viselni. Hogy kik voltak a bántalmazó gazemberek, azt Reberics maga sem képes megmondani, mert a megtámadás és eszméletének elvesztése oly rögtönös volt, hogy alig látta megtámadóit. Sérüléseinek súlyos voltát bizonyítja azon körülmény, hogy a szabad ég alatti fekhelyéből mozdulni sem volt képes, miért is kénytelen volt az egész hideg éjjelt a szabadban tölteni, míg nem reggel 7 és 8 óra közt arra menők őt megtalálták és hazaszállították. Az orvtámadás körülményei azt látszanak bizonyítani, hogy a gazemberek ezéjla volt áldozatuk életét kioltani.

A pécsi szabadelvű kör alapszabályai.

(Folyt.)

b) A választmány.

13-ik §. A választmány a 19-ik §-ban említett tisztviselőkből és 40 választmányi tagból áll.

13-ik §. A választmány havonkint legalább egyszer, a szükséghez képest többször is tart ülést, 5 választmányi tag írásbeli kérelmére az elnök a választmányt 24 óra alatt összehívni tartozik.

A választmányi ülésekről jegyzőkönyv vezetendő, melynek hitelesítésére minden egyes ülésekből 3 tagból álló bizottság küldendő ki.

15-ik §. Oly közérdekű ügyek, melyek elintézésére a város köztörvényhatósági bizottsága hivatott, minden városi közgyűlést megelőzőleg a kör választmányi ülésében részletesen megbeszélendő, amely alkalommal megállapodást köteles a kör elnöke a város törvényhatósági bizottságának a szabadelvű pártához tartozó tagjaival külön ülésben közölni és őket annak elfogadására vagy az ellenkező vélemény kijelentésére felkérni.

Az ekénti eszmecsere után egyhangulag vagy szótöbbséggel létre jött megállapodásnak megfelelően, minden a pártához tartozó s a kör tagjául beirattkozott városi bizottsági tag erkölcsi kötelességének ismerendi.

16-ik §. A választmány teendői:

a) Az évi költség előirányzatot megállapítani, a kör helyiségeit kibérelni, az egyleti szolga fizetését meghatározni, szóval az egyleti szükségleteket rendszerint utalványozni.

b) A beszerzendő folyóiratokat és könyveket meghatározni.

c) Házzsabályokat készíteni.

d) A tagul jelentkezőknek felvétele iránt határozni.

e) A tagok egymás közötti panaszait elintézni.

f) A közgyűlés napját, óráját s tárgyait megállapítani s intézkedni, hogy a tárgysorozat a közgyűlést 24 órával megelőzőleg a kör helyiségében alkalmas helyen kifüggesztessék.

g) A hozzá beadott s a közgyűlés hatásköre alá tartozó indítványokat, úgy a beérkezett felfolyamodványokat, véleményes jelentése kíséretében a közgyűlés elé terjeszteni.

h) A közgyűlés határozatait végrehajtani.

i) A számvizsgáló bizottságtól a számolásokat átvenni s a netán tett nehézmények felett végérvényesen határozni.

j) Visszalépő vagy esetenként akadályozott tisztviselőket a közgyűlés intézkedéseig helyettesíteni.

k) Társalgási és értekezési estélyeket rendezni.

l) A városi közgyűlések tárgyairól tudomást szerezni, azokat megvitatni s megállapodásainak a 15-ik §. szerinti módon érvényt szerezni.

m) A város köztörvényhatósági bizottságához teendő indítványokat megállapítani.

n) Végül gyors intézkedést kívánó ügyekben belátása szerint intézkedni. A választmány felelősséget határozatai ellen általában bármely egyleti tag, a 16-ik §. d) pontja szerinti ügyekben hozott elutasító határozata ellen pedig a felvételre jelentkező fél is 8 nap alatt a közgyűléshez felbezzéssel élhet. A választmány jogerejű határozatainak a kör minden tagja tartozik alávetni magát.

17-ik §. Érvényes választmányi határozathozatalára az elnök és jegyzőn kívül legalább 10 választmányi tag jelenléte szükséges.

18-ik §. A választmány határozatai általános szótöbbséggel hozhatók.

A szavazatok egyenlősége esetén az elnök szavazata dönt.

Ha pedig ugyan egy tárgyban a szavazatok szétágaznak, a két legtöbb szavazatot nyert vélemény felett új szavazatot történik.

(Vége következik.)

Közzgazdaság.

A „Pécsi kereskedelmi és iparkamara" évi jelentése.

(Folyt.)

A cserzőanyag.

A cserzőanyagok termelési és forgalmi viszonyait illetőleg mindenek előtt felemlitendők véljük, hogy a gubacs termés 1882-ben úgy mennyiség, mind minőség tekintetében rosszul sikerült s ennek folytán az üzletmenet igen nyomott volt. A gubacs használata mindinkább szűkebb körre szorult, mert az már évek óta mindig rosszul sikerülvén, timáraink az aránylag sokkal drágább valoncát s nagy részben már ásványi vegyszereket is használnak. Az első osz-

tályu gubacs 19 frtjával s a középminőségű 12—13 frtjával alig akadt vevőre. Az előző évről fenmaradt nagy készleten a kereskedők csak veszteséggel tudtak tudadni. A cserháj termelése e kamara területén nem bír nagy jelentőséggel. A timárok ebbeli szükségletét leginkább Szlavonia felezi s újabb nagyt mennyiségű luczkéreg szállítatik ide Stajersországból. A termelt anyag minőségileg jól sikerült. Az árak vidékenként igen változók voltak.

III. Ipari termelés.

I. Bányaiar.

A bányászat különböző ágai közül a pécsi kamara területén csak a kőszénbányászat üzetik s pedig Baranya- és Tolnamegyében. A jelentékenyebb kőszéntelepek Pécs mellett vannak s a dunagőzhajózási társaság tulajdonát képezik.

A Baranyamegye pécsi hegyvonulata déli és délkeleti lejtőjén fekvő pécsi kőszénmedence mintegy 12,000 méternyire elnyúló hosszirányban nem mindenütt hővet egyenlő vonalat, amennyiben végnyugati része délnék, végkeleti része pedig éjszakknak hajlik, míg főbb alkatában délről északnak irányul.

A kőszénmedence, a tenger színe felett 530 méter magasságu Mecsek hegytől Pécs városa északi oldalán Kantavár, Lám-pás, Káposztás, Nagybánya, Szabolcs és Somogy völgyei felett keresztirányban terül el Vasasig, innen északfelé húzódván a vasasi és komlói völgy közötti hegyenyeregig.

A medence legnagyobb része 1854 óta az I. cs. kir. szab. dunagőzhajó-társaságé, mely Pécs, Szabolcs, Somogy és Vasas községekben 4 millió 569,000 □ vagyis 1722 hectar alapterülettel bír.

Piacz.

A búza felhozatal, illetőleg kínálat, mindamellett hogy a szükséglet nagyobbodott, felülmúlja a vételkedvet és ezáltal a lefolyt héten át is szilárd irányzat ugyan, de változatlan árak jutottak érvényre.

Az időjárás őszi jellegűt ölt amennyiben a csapadékok gyakoriakká lettek ezek különben az vetéseknek előnyére válnak, míg az utak járhatatlansága ily évszakban egyikét a megszokott országos bajainak képviselik.

A hetivásárok gyengébb látogattságban részesülnek de a helyi fogyasztást bőven kielégítik.

Határüzleti zárlatárak:

Budapesten.			
szó-ványbuza tavaszra frt	10.22	pénz frt	10.24
„ zab	7.22	„	7.24
tengeri május-juniusra	6.57	„	6.59

Közlekedés.

Vasuton.

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton.	
Mohácsról Pécs felé indul reggel 3 óra 23 p.	
d. u. 3 óra 15 „	
d. u. 5 óra — „	
Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 22 „	
d. e. 11 óra 15 „	
este 10 óra 37 „	
Pécsről Budapestre indul délelőtt 11 óra 28 „	
Budapestről Pécsre indul reggel 8 óra 16 „	

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra na
ponta déli 12 óraker.

Mohácsról Budapestre na
ponta d. e. 11 óraker.

Pósthajók:

Budapestről Zimonyig va-
sárnap, kedden, szerdán, csütörtökön és
szombaton reggel 7 óraker.

Budapestről Orsovára kedden
és szombaton reggel 7 óraker.

Mohácsról Budapestre hét
főn, szerdán, csütörtökön, szombaton és va-
sárnap d. u. 3 óraker.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru és érték-tőzsdén.

Budapest, 1883. nov. 6-án

	Arany	Bérel.
1 Magyar aranyjárdék 6%	120	15
2 Magyar aranyjárdék 4%	86	75
3 Magyar papírjárdék 5%	85	15
4 Magyar vasuti kölcsön	138	50
5 Magyar földterhermentesítési kötvény	100	—
6 Temes-bánati „ „	98	50
7 Erdélyi „ „	98	50
8 Magyar szőlődezsma váltásági	97	—
9 Magyar nyerevény sorsjegykölcsön	113	25
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109	75
11 Osztrák járadék papírban	78	60
12 „ „ ezüstben	79	50
13 „ „ aranyban	99	—
14 Osztrák-magyar bankrészvény	839	—
15 Magyar hitelbank részvény	276	25
16 Osztrák hitelintézet „	277	75
17 Cs. és kir. arany	5	72
18 20 frankos arany (Napoleonör)	9	58
19 Német birodalmi márka	59	10

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felölős szerkesztő: Bodó István.

Nyilt-tér.)*

A helybeli nyilvános 3 osztályu keres-
kedelmi közép-tanodánál (Mária-utca 8. sz.)
f. é. november hó 20-án egy

esti tanfolyam

nyittatik azon ifjúk számára, kik az

önkéntességi jogot

elnyerni óhajtják.

Közelebbi felvilágosítást ad

Porges Ede

452

igazgató.

TEA a legjobb chinai és orosz, kilója: 4, 6, 8, 10, 12 és 16 frt, kimérve vagy diszes csomagocskákban.

RUM igen finom, egy lit. 1 frt 60, 2 frt és 2 frt 40 kr., úgy palaczkban 50, 75, 1.20 és 2.40 kr.— L e g f. J a m. rum, ered. palaczkban 1 frt 80 kr.— Teasütemények angol és bécsi, úgy pozsonyi és gráci kétszer-sültet nagy választékban ajánl:

Nick Károly Pécssett.

Nagy megtakarítás a családoknál!
Fontos nőknek és leányoknak!

Madame Charlotte

divatáru üzlet tulajdonosnő s ruha
szabás tanítónő.

Triesztből,

Börsenplatz 9. sz.

megérkezett s a nagyrabecsült hölgy-
világnak tudomására hozza, hogy a
szabászatban, általa feltalált mód szer-
int, mindenki számára könnyen elsa-
játíthatólag tanítást ad.

Biztosítottik minden hölgy, habár
az előtt semmi fogalma sem volt, hogy
12 leczke alatt minden szabást, mint
nélkül megrajzolhat s minden testet,
derekat, tunique-ot, hálókabátot, ujjakat
tetszés szerinti mértékben maga elké-
szíthet, mert a módszer a mai kor
számára legújabb.

Ugyanó számos várost beutazott s
az összes hölgyektől a legjobb bizo-
nyítványokat s köszönő iratokat kapta,
melyek az illető polgármesteri hivata-
lok által hitelesítve, lakásában Piacsek
féle házban, Széchenyi-tér 8. sz. 2. eme-
leten megtekinthetők.

12 leczke 12 forint.

Ha a 12 leczke a megtanuláshoz
nem elég, a további tanítás díj nélkül
adatik.

Azon hölgyek, kik a tanuláshoz
részt venni óhajtanak, kéretnek minél
előbb jelentkezni, mert itt tartózkodá-
som csak 14 napra terjed.

Tanítás a párizsi salon virágok műse-
rek nélküli készítésében

15 leczke 12 frt.

Tanítás a közönséges művirágok műse-
rek nélküli készítésében

15 leczke 6 frt.

Értekezhetni délelőtt 10—12 óráig.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba
kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-
felnek külön lakeréimével is elvannak látva,
még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a ki-
adóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is
pontosan válaszolunk, ha a válaszra szük-
séges postabélyeg beküldetik.

Egy jó családból származó
leány egy családhoz óhajtana
jutni, hol kisbabe gyermekeket
tanitana és egyuttal a házi teendőket is végezné.

Az Anna utcában levő ház
és kert együttvéve, vagy külön-
külön szabad kézből eladó. Bővebb
felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Tőke befektetésre és gyü-
mölesztetésre alkalmas ház a bel-
városban előnyös áron megszerze-
hető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

Egy 8. gymnasiumi osztályt
sikerrel végzett s a jegyzői te-
endőkben jártassággal bíró fiatal
ember mint jegyző segéd alkalm-
mazást keres. — Bővebb felvilá-
gosítást a kiadóhivatal ad.

Pécssett budai-külváros Kis-
boldogasszony utca 13. sz. a.
egy bolt bérbé adandó. 401.

Egy jó irással és hibátlan
helyesírással bíró fiatal
ember másolási vagy más mun-
kát keres, melyet szabad óráiban
mérsékelt díjazás mellett otthon
végezhetne. A kiadóhivatal ad
értesítést.

Nyolcz hold szántóföld egy tag-
ban, a pécsi határban, a városhoz
közel, a szigeti ország-ut alatt,
jutányos áron eladó, vagy ha-
szonbérbe vehető. Értesítést a
kiadóhivatal ad. 161

Jó szakácsné kerestetik, kü-
veteltetik hogy tiszta becsületés
és értelmes legyen. Bővebbet a
kiadóhivatal.

Kreiner és Krausz Pécselt, Király-utcza 5.

Van szerencsénk tisztelettel jelenteni, hogy **divatúru üzletünket** nevezetesen **megnagyobbítottuk**, egyuttal ajáljuk az őszi és téli saisonra gazdag választékú, újra berendezett raktárunkat, melyben a legdivatosabb és a legfinomabb izlésnek megfelelő **posztó, selyem, gyapju-szövetek, valódi francia Terno és Cahemire, legujabb szabású női köpenyek és kabátok** a legnagyobb választékban találhatók.

Ajáljuk továbbá a legelső gyárakból beszerzett nagy **vászon és asztali ruharakarunkat**, kitünő minőségű **szőnyegek** és **terítőinket**, valamint teljes **menyaszszonyi kelengyéket**. — A bel- és külföldi legjobb gyárakkal fennálló igen kedvező összeköttetéseinknél fogva azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy sokkal jutányosabb árakat szabhatunk, mint bizonyos „Végkiárulások“ s felkérjük a P. t. közönséget, hogy erről próba-vásárlás útján meggyőződést szerezni szíveskedjék.

440

Tisztelettel

Kreiner és Krausz.

Minták kívánatra díj nélkül küldetnek, levélbeli megrendelések azonnal és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Fogfájást, mindenneműt, még akkor is, ha a fogak lyukasak, egy pillanat alatt, állandóan gyógyít az **indiai kivonat**. E szernek egyetlen családban sem volna szabad hiányozni. Eredeti üveg ára 35 és 70 kr. Egyedüli raktárak **Pécselt Balázs Ödön** gyógyszerésznél és **Reeh Vilmos**nál. 343.

Brogle József Budapesten

gép- és rostalemezgyára, külső vácsi-ut.

Ajánlja legjobb

szerkezetű

kettős örlőmalmit

(szijhajtásra)

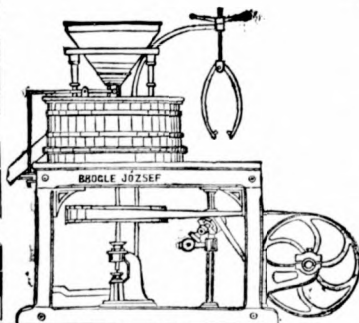
gabona-tisztító gépeit

(koptatóhoz)

malom-trienrjeit

stb. jutányos árak

mellett.

443.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

16906 sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy **Antalovits László** végrehajthatónak, **Pávits József**, **Pávits Palkó** és **özv. Pávits Márkóné** mint kk. **Pávits Márta** és **Anna** tt. gyámja, mindannyian mint néhai **Pávits György** jogutódai szalántai végrehajtást szenvedettek elleni 100 frt tőke, ennek 1876. évi márczius 19. napjától számítandó 10% kamatai, 47 frt 04 kr. per, 8 frt 50 kr. végrehajtás folyamodási és 12 frt 15 kr. árverés folyamodási és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére a következő ingatlanok u. m.

A szalántai 146. sz. tjkben átjegyzett 208 hszsz. 21. sz. ház 160 frt és a szalántai 71. sz. tjkben foglalt 1/4 teleknek fele 1723 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett Szalánta községében a községi birói lakban 1883. évi november hó 26-ik napjának d. u. 4 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükséges esetében a kikiáltási mint becsáron alól is eladati fog u. m.

Az árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzüll az ingatlan kikiáltási mint becsár 10%-át vagyis 16 frtot és 172 frt 30 krt. készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 15 nap alatt, a második részt 2 hónap és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 3 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

Vevő köteles az épületeket a birtokba vételkor tűzkár ellen biztosítani.

A pécsi kir. tszék mint tkkvi hatóságnak Pécselt, 1883. évi szeptember 14-én tartott üléséből.

Kiadta:

Brodzsky Béla

kir. törvényszéki jegyző.

Gyors és biztos segély gyomorhajók és következményei ellen.

Az egészség megtartása

kizárólagosan a jó emésztés előmozdítása és megtartásán alapszik, mivel ez az alapja az egészségnek a testi és szellemi jólétnek. A leg-
elismertebb házi-szer, az emésztés előmozdítására az évek óta ismert és kedvelt

cs. kir. szab. gyomorerősítő likőr.

Ez a legjobb, gyógyhatású fűvekből gondosan készítve, különösen és kitünően használtatik mindennemű emésztési nehézségeknél, névleg étvágyhiány, puffadás, has- és gyomorfájdalmaknál, gyomorgörös és nyálkáságnál; főlegvenit az emésztés működését és tisztá egészséges vért alkot. Ezen kitünő hatás következtében biztos házi-szerre vált és általános elterjedtségnek örvend.

I üveg ára I frt 60 kr.

Ezer és ezer elismerő nyilatkozat érkezett, melyek megtekinthetők. Bérmentett levelek alapján szétküldetik utánvét mellett. Kapható: Pécselt Reeh Vilmos. — Sellyén Greiner J. — Barscon Herzog testvér uraknál vagy a készítőnél Kann Lipót líkőrgyárosnál Budapesten, Váci-körút 66. szám. 449

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudtára adni, hogy

ügyvédi irodámat

Pécselt, Nepomuk-utcza 4. sz. I. emelet megnyitottam.

Pécs, 1883. november havában

Dr. Fürst Győző,

köz- és váltó ügyvéd.

Hirdetmény.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ által az itthelyi jogi képviselettel s a jelzálog kölcsönök közvetítésével bizatván meg, van szerencsém a t. kölcsönt igénylő közönség tájékozásául köztudomásra hozni a következőket:

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ az 1879. évi 39. törv. ezikk és alapszabályai értelmében **kizárólag földbirtokra 300 frttól 10.000 frtig terjedő jelzálog kölcsönöket ad** és pedig záloglevelekben vagy készpénzben.

Záloglevél kölcsönök adatnak: 1.) **harminczhárom és félelvi (33 $\frac{1}{2}$) törlesztésre.** melynél a tőke 7 $\frac{1}{2}$ %-kos 67 félelvi részletben törlesztetik, vagyis a kölcsön 100 frtja után félelvenként 3 frt 75 kr. törlesztési hányad fizettetik; 2.) **tizenhét (17) évi törlesztésre** olykép, hogy a tőke 10%-kos 34 félelvi részletben fizettetik vissza, tehát minden 100 frt után félelvenként törlesztési hányadul 5 frt fizetendő le.

Ezen kölcsönök záloglevelekben adatnak, melyek értékesítését az általa időről időre megállapítandó beváltási ár mellett maga az intézet eszközli.

Készpénz kölcsönök szintén adatnak, akként, hogy a tőke 10 év alatt 20 egyenlő félelvi részletben fizettetik vissza s a mindenkori tőke 7 $\frac{1}{2}$ %-kal kamatoztatik.

Ezen kölcsönök az intézet részéről a feltételek pontos megtartása esetében fel nem mondhatók.

A kölcsönök részletes feltételei és a záloglevelek beváltási ára alulírtnál (Pécsett, Király-utca 20. szám alatt) betekintheők.

Kelt Pécsett, 1883. szeptember 20-án.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ megbízásából:

Fekete Mihály,

ügyvéd.

406

Pollák Soma

üzletében kapható.

frt 3.65	Egy pár Jutte függöny	frt 3.65
" 3.30	Egy ruhára való 10m. ruha kelme	" 3.30
" 4.50	Egy ruhára való 10m. finom posztó	" 4.50
" 80	Egy meleg alsó ing	" 80
" 80	Egy meleg alsó nadrág	" 80
" 75	Egy plús, karmantyú (Muff)	" 75
" 1.30	Egy nyulbőr karmantyú	" 1.30
" 1.80	Egy finomabb "	" 1.80
" 2.90	Egy majombőr karmantyú	" 2.90

Asztregán és plús karmantyú legfinomabb kiállításal olesó

áron.

" 3.50	Egy selyem esőernyő	" 3.50
" 4.50	Egy legfinomabb esőernyő	" 4.50
" 1.60	Egy gyapot esőernyő	" 1.60

Legkitűnőbb derék-fűzők (Miderék). Berlimi gyapot kendők. Női- és leányka harisnya. Kötő pamutok.

Glacé kesztyű két gombos.
Szarvasbőrű két gombos.
Színes szarvasbőrű két gombos.
Férfi kesztyűk minden szín és minőségben.

80

433